

Organisation	Synpunkt	§	Kommentar	Åtgärd
Birdlife	Artlistan är otidsenlig.	-	Kräver förordningsändring, hanteras av regeringskansliet. Naturvårdsverket har i regeringsuppdrag för ett par år sedan föreslagit en uppdaterad lista.	Ingen åtgärd
Birdlife	Information om föreskrifterna till poliskåren viktig.	-	Vägledningsfråga.	Vägledning
Jordbruksverket	Positiv till ökad läsbarhet mm	-	-	Ingen åtgärd
Jordbruksverket	Det finns ett stort behov av ytterligare vägledning kring bestämmelsen. Jordbruksverket får ofta frågor från allmänheten om äldre exemplar av preparerat vilt som personer hittat på vindar etc och som är vilt som tillfaller staten. Jordbruksverket tolkar 11 § så att sådana exemplar alltid ska lämnas in till polisen och att det inte finns någon möjlighet för privatpersoner att behålla sådana exemplar. Om detta inte är avsikten bör det förtydligas under vilka förutsättningar sådana exemplar kan behållas av en privatperson.	11 §	Anmälningsskyldigheten är reglerad i 36 § jaktförordningen. Detta kan lösas med vägledning.	Vägledning
Jordbruksverket	I konsekvensutredningen till denna bestämmelse skriver Naturvårdsverket att det finns ett behov av vägledning om bestämmelsen. Jordbruksverket instämmer och betonar vikten av vägledning om denna bestämmelse då det är vanligt med frågor till Jordbruksverket om just denna bestämmelse. Idag tillstyrker Jordbruksverket att SVA och NRM överlåter exemplar i de fall ändamålet är vetenskap eller undervisning. När det gäller övriga syften, inklusive träning av hundar för eftersök och skydds jakt, anser Jordbruksverket att SVA och NRM bör höra Naturvårdsverket istället, detta då Naturvårdsverket har det övergripande ansvaret för såväl statens vilt som jaktfrågor.	13 §	Vi delar inte bedömningen att NRM och SVA ska höra Naturvårdsverket vid överlåtelse eller utlåning för alla andra syften än vetenskap och undervisning. Vi delar dock bedömningen att det kan behövas vägledning om detta.	Vägledning
Jordbruksverket	Överlåtelsehandlingar Ur ett kontrollperspektiv är det mycket viktigt att det tydligt regleras att överlåtelsehandlingar ska finnas och hur dessa ska vara utformade när exemplar överläts från en myndighet till en annan eller mellan andra aktörer. Vi anser att det av dessa handlingar tydligt måste framgå åtminstone exemplarets art, ursprung, varför exemplaret överläts, vem som har fattat beslutet och när. Det blir annars omöjligt för kontrollmyndigheten att avgöra om ett exemplar som påträffas är lagligt eller inte. Det bör därför införas ytterligare bestämmelser för att reglera detta.	-	Överlåtelse av vilt innebär att den myndighet som överlåter måste fatta ett beslut om detta. I beslutet bör myndigheten dokumentera de efterfrågade uppgifterna. Detta kan lösas med vägledning mellan myndigheterna.	Vägledning
Jordbruksverket	Förtydliga i konsekvensutredningen att även faktorer som smittskydd och bevarande bör kunna vägas in i beslut om undantag från kravet på avlivning.	Konsekvensutredning till 16 §	Förtydligt detta i konsekvensutredningen.	Åtgärdat

Jordbruksverket	Tillstyrker övriga delar av förslaget.	-	-	Ingen åtgärd
Jägarnas riksförbund	Älg och hjort bör inte längre betraktas som statens vilt. Önskvärt med översyn av de paragrafer i jaktförordningen som reglerar detta.	-	Hanteras i annan ordning, ingår i hemställan	Ingen åtgärd
Jägarnas riksförbund	Inga andra synpunkter	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Kammarrätten i Sundsvall	Kammarrätten har, utifrån de aspekter som domstolen har att beakta, inga synpunkter på de framlagda förslagen.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Kommerskollegium	Kommerskollegium bedömer att förslaget inte behöver anmälas till EU-kommissionen enligt förordning (1994:2029) om tekniska regler eftersom de föreslagna reglerna inte innehåller några tekniska krav som ställs på produkter.	Inga synpunkter	Bekräftelse på att notifiering ej krävs	Ingen åtgärd
Kommerskollegium	Förslaget behöver inte heller anmälas enligt förordning (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden eftersom förslaget inte uppställer nya eller ändrade krav på tjänsteverksamhet.	Inga synpunkter	Bekräftelse på att anmälan enligt tjänstedirektivet ej krävs	Ingen åtgärd
Kustbevakningen	Kustbevakningen har inga synpunkter på Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter om hantering av vilt som tillfaller staten.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Blekinge	Länsstyrelsen har yttrat sig att man inte avser att yttra sig.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Dalarna	Länsstyrelsen håller med Naturvårdsverket om att rubricerade föreskrifter ger ökad läsbarhet genom tydligare struktur, språkbearbetning och föreslagna regelförenklingar. Länsstyrelsen har inga övriga synpunkter på konsekvensbeskrivningen eller de specifika föreskrifterna.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Gotland	Länsstyrelsen har inga synpunkter, men välkomnar förslaget att uppdatera och förenkla föreskrifter om vilt som tillfaller staten.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Gävleborg	Länsstyrelsen Gävleborg ser positivt på förslaget och har inga ytterligare synpunkter.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Halland	Till skillnad från jaktförordningen anger föreskriften att överlämnandet till SVA ska ske skyndsamt. Länsstyrelsen ifrågasätter behovet av ett skyndsamt överlämnande till SVA då det döda djuret enligt 28 d § inte är föremål för misstänkt jaktbrott. Det är inte heller uppenbart att det föreligger sjukdom eller annat som kan föranleda en skyndsamt transport.	9 §	Det står inte "skyndsamt", det står snarast. Och det står redan i gällande föreskrifter.	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Halland	Paragrafen berör enbart dött vilt av arterna älg och hjort(?). Hjort är ingen egen art utan ett samlingsnamn av diverse hjortdjur eller handjur av vissa klövviltsarter. Länsstyrelsen anser att Naturvårdsverket bör ange korrekt artnamn, där så är möjligt, på den eller de arter som berörs av paragrafen.	8 §	Följer av att det står "hjort" i 33 § jaktförordningen.	Ingen åtgärd

Länsstyrelsen Halland	Tillfallit, förvara, förfogar över, överlämna, låna ut, är begrepp som omnämns i dessa paragrafer. Länsstyrelsen anser att det finns en otydlighet kring dessa begrepp. Ett exempel 13, 14 §§: Förfogar riksmuseet över det material de lånat av Statens veterinärmedicinska anstalt? Kan riksmuseet då besluta om destruktion av detta material utan att tillfråga Statens veterinärmedicinska anstalt?	11 - 13 §§	Naturvårdsverket har gjort stora ansträngningar för att skriva så tydligt som möjligt. Vissa begrepp förljer av ordval i jaktförordningen. Begreppen kan förtydligas ytterligare i vägledning.	Vägledning
Länsstyrelsen Halland	Bisatsen "..., om inte viltet behövs i utredning om eventuellt brott eller misstanke om sjukdom." bör placeras före de andra alternativen eftersom den har högre prioritet än överlåtas, säljas eller destrueras.	8 §	Instämmer	Åtgärdat
Länsstyrelsen Halland	Föreskriften anger att Polismyndigheten ska meddela berörd jakträttsinnehavare. I 10 § Jaktlagen anges fastighetsägaren eller jordbruksarrendatorn. Då en jakträttsupplåtelse är ett civilrättsligt avtal saknar myndigheterna uppgifter om jakträttshavare. Det kan även finnas olika jakträttshavare på samma fastighet som ansvarar för olika viltslag på olika platser. Länsstyrelsen anser därför att det fortfarande är fastighetsägaren eller jordbruksarrendatorn som myndigheten kan kontakta. I 34 § Jaktförordningen anges inte heller att polismyndigheten ska meddela berörd jakträttsinnehavare.	8 §	Det borde räcka med jakträttshavaren eftersom fastighetsägaren alltid borde ha uppgifter om jakträttshavare och fastighetsägaren kan sökas via fastighetsregistret. Polismyndigheten har heller invänt mot denna skrivning.	Vägledning
Länsstyrelsen Halland	I 10 § jaktlagen är det otydligt om fastighetshavaren får lov att tillgodogöra sig ett omhändertaget vilt genom avlivning utanför ordinarie jakttid. Det skulle därför vara bra om detta kunde förtydligas i föreskriften.	17 §	Levande älgar och hjortar tillfaller aldrig staten. Om de avlivas gäller ej 17 § i förslaget utan de bestämmelser som rör dött vilt, dvs 8 § = Polismyndighetens beslut	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Halland	När det gäller Länsstyrelsens uppdrag att överlämna vilt till SVA, 38 §, framgår det inte, som för andra myndigheter, varifrån dessa kostnader ska tas. Detta borde kunna klargöras i en föreskrift.	9 §	Reglerat i 40 a § jaktförordningen, femte stycket att kostnaderna ska ersättas av mottagaren och att medel för detta får lämnas ur viltvårdsfonden.	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Halland	Länsstyrelsen anser att det bör förtydligas hur ansvaret kring preparat eller annat biologiskt material ska vara mellan olika statliga myndigheter. Framför allt finns det en fortsatt otydlighet mellan SVA och NR om vilket material/arter de ska ansvara för. Detta är försvårande inte minst för de personer eller myndigheter som vill skicka in material.	11 - 13 §§	Vägledningsfråga, tillräckligt tydligt i föreskriftsförslaget.	Vägledning

Länsstyrelsen Halland	Länsstyrelsen anser att det bör förtydligas att det är polismyndigheten som har ansvaret att meddela SVA vid misstanke om sjukdom, se 12 § för övriga arter. I nuvarande skrivning är detta otydligt. Eftersom jakträttsinnehavaren är skyldig att underrätta polismyndigheten anser Länsstyrelsen att det är rimligt att det är polismyndigheten som i sin vidare hantering bör meddela SVA om det finns misstanke om sjukdom.	8 §	12 § gäller alla arter uppräknade i 33 § jaktförordningen.	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Halland	Länsstyrelsen är positiv till att Naturvårdsverket reviderar och förtydligar föreskriften om hantering av vilt som tillfaller staten. Nuvarande föreskrift är svårläst och innehåller en mängd ändringar.	-	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Jämtland	Länsstyrelsen välkomnar att Naturvårdsverkets föreskrifter (2002:18) och allmänna råd om jakt och statens vilt delas upp i flera olika uppsättningar där en uppsättning enbart handlar om hantering av vilt som tillfaller staten. Länsstyrelsen tillstyrker Naturvårdsverkets förslag till föreskrifter om vilt som tillfaller staten.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Jönköping	Länsstyrelsen i Jönköping har inga synpunkter att lämna på förslaget till föreskrifter eller konsekvensutredning.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Kalmar	Tillstyrker samtliga förslag.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Kronoberg	Länsstyrelsen i Kronobergs län har inga synpunkter på förslaget till föreskrifter om vilt som tillfaller staten.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Norrbotten	Länsstyrelsen i Norrbottens län tillstyrker förslaget i sin helhet och har inga övriga synpunkter.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd

Länsstyrelsen Skåne	Länsstyrelsen har inget att erinra mot förslaget men noterar att 13 § i den föreslagna föreskriften saknar en begränsning av ändamål för utlåning och överlåtelse av "preparerat vilt" till skillnad från utlåning av "vilt" som bara får ske under vissa angivna förutsättningar.	13 §	Andra stycket ska inte ha den begränsningen, avsikten är att NRM ska kunna besluta oavsett syfte. NRM kan också besluta att inte låna ut eller överlåta vilt om det finns skäl för detta. I tveksamma fall har NRM alltid möjlighet att höra andra, t ex om syftet är kommersiella aktiviteter. Detta kan vidareutvecklas i vägledning.	Vägledning
Länsstyrelsen Stockholm	Länsstyrelsen anser att Naturvårdsverket har lyckats med ambition att öka läsbarheten i föreskriften.	-	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Stockholm	En författningssamling ska i princip reserveras för myndighetens regler och hållas fri från bl.a. information. Ibland kan dock en så kallad upplysningsparagraf vara motiverat för att nämna att föreskrifter i ämnet också finns i andra författningar (jfr Ds 1998:43, Myndigheternas föreskrifter). Länsstyrelsen ifrågasätter dock om det i sammanhanget är motiverat att hänvisa till NFS 2002:20 (4 §).	2 - 5 §§	Naturvårdsverket bedömer att det är motiverat att i detta fall hänvisa då det underlättar för läsaren.	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Stockholm	Länsstyrelsen anser att överskott vid försäljning av älg bör tillfalla länets älgvårdsfond istället för den nationella viltvårdsfonden. Detta i syfte att skapa en enhetlig hantering av intäkter från fällda älgar.	8 §	Enligt 40 a § jaktförordningen får ersättning lämnas ut viltvårdsfonden för Polisens kostnader för eftersök mm, däribland hantering av vilt som tillfaller staten. Därmed är det logiskt att eventuella intäkter återförs till viltvårdsfonden. Motsvarande bestämmelse gäller redan. Systemet för finansiering av älgförvaltningen är i sin helhet under utredning varför detaljändringar inte bör göras i nuläget.	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Stockholm	Sista meningen "För utlåning eller överlåtelse i andra fall beslutar Naturvårdsverket" bör placeras som sista mening i första stycket. Länsstyrelsen tolkar att det endast är i andra fall än de som räknas upp i första stycket som Naturvårdsverket beslutar om.	13 §	Varje nytt stycke handlar om en ny situation, därför vill vi ha det i tre olika stycken. Vi har förtydligat tredje stycket med tillägg att Naturvårdsverket kan besluta i andra fall än de som anges i första och andra stycket.	Åtgärdat

Länsstyrelsen Stockholm	Länsstyrelsen tolkar föreskrifterna på så sätt att om vilt omhändertagits levande och sedan avlivas enligt 15 § kan inte Statens veterinärmedicinska anstalt eller Naturhistoriska riksmuseet besluta om att låna ut eller överlåta detta vilt, då någon hänvisning till 13 § inte har gjorts i 15 § andra stycket i föreskrifterna.	15 §	Gäller även 16 §	Åtgärdat
Länsstyrelsen Stockholm	Eftersom Naturvårdsverket har inlett ett arbete med att se över myndighetens föreskrifter och allmänna råd inom viltområdet vill Länsstyrelsen med anledning härav framföra följande. Länsstyrelsen får en del frågor om vad som gäller vid en överskjutning av älg inom licensområden. Överskjutning inträffar varje år i ett flertal län. Tidigare fanns det en nationell vägledning i Naturvårdsverkets AR 96:2 att hänvisa till. Någon vägledning från Naturvårdsverket finns dock inte idag. Om djuret tas i beslag och sedan förklaras förverkat omfattas förfarandet av 12 § i detta förslag och någon särskild avgift enligt 52 c jaktförordningen (1987:905) ska inte utgå. I de fall djuret får behållas ska dock Länsstyrelsen ta ut den särskilda avgiften. Det är dock inte alltid Länsstyrelsen får information om att en överskjutning har skett. Länsstyrelsen önskar en tydlig nationell vägledning i frågan om hur förfarandet ska gå till.	-	Hanteras i arbetet med översyn av föreskrifter om älg o kron	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Södermanland	Länsstyrelsen i Södermanland har inget att invända mot de föreslagna föreskrifterna.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Uppsala	Länsstyrelsen Uppsala län har tagit del av remissen och har inget att invända mot det föreslagna.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Västerbotten	Länsstyrelsen i Västerbotten har inget att erinra angående förslaget.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Västernorrland	Länsstyrelsen i Västernorrland inga synpunkter på förslag till föreskrifter om hantering av vilt som tillfaller staten. Länsstyrelsen är dock positiv till att man arbetar med föreskrifterna med det angivna syftet då vi delar de beskrivningar av problem som anges i utredningen	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Västmanland	Länsstyrelsen har inget att anföra i ärendet.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Västra Götaland	Förslaget och konsekvensutredningen är väl genomarbetade och uppfyller målen att skapa enklare regler och ge föreskrifterna ökad läsbarhet, tydligare struktur och bättre språk. Länsstyrelsen anser att ändringarna är väl motive-rade och har inget att erinra.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd

Länsstyrelsen Örebro	Överlåtelsehandlingar Ur ett kontrollperspektiv är det mycket viktigt att det tydligt regleras att överlåtelsehandlingar ska finnas och hur dessa ska vara utformade när exemplar överläts från en myndighet till en annan eller mellan andra aktörer. Vi anser att det av dessa handlingar tydligt måste framgå åtminstone exemplarets art, ursprung, varför exemplaret överläts, vem som har fattat beslutet och när. Det blir annars omöjligt för kontrollmyndigheten att avgöra om ett exemplar som påträffas är lagligt eller inte. Det bör därför införas ytterligare bestämmelser för att reglera detta.	-	Överlåtelse av vilt innebär att den myndighet som överlåter måste fatta ett beslut om detta. I beslutet bör myndigheten dokumentera de efterfrågade uppgifterna. Detta kan lösas med vägledning mellan myndigheterna.	Vägledning
Länsstyrelsen Örebro	Länsstyrelsen vill betona vikten av spårbarhet gällande överlåtet vilt och vilt delar, särskilt med tanke på kontroll och för att motverka illegal hantering och illegal jakt och framför samma synpunkt som Jordbruksverket har framfört rörande överlåtelsehandlingar.	-	Överlåtelse av vilt innebär att den myndighet som överlåter måste fatta ett beslut om detta. I beslutet bör myndigheten dokumentera de efterfrågade uppgifterna. Detta kan lösas med vägledning mellan myndigheterna.	Vägledning
Länsstyrelsen Örebro	Instämmer i de synpunkter som lämnats av Jordbruksverket i denna fråga, att material från statens vilt som lånas ut eller överläts bör hanteras så att kontroll kan genomföras. Delar av djur som lånas ut eller överläts behöver åtföljas av dokumentation och kunna identifieras på individnivå som medger att kontroll kan göras av att materialet är legalt att inneha och använda. Material som lånats ut eller överläts ska inte heller kunna säljas eller överlåtas vidare.	-	Överlåtelse av vilt innebär att den myndighet som överlåter måste fatta ett beslut om detta. I beslutet bör myndigheten dokumentera de efterfrågade uppgifterna. Detta kan lösas med vägledning mellan myndigheterna.	Vägledning
Länsstyrelsen Örebro	Länsstyrelsen har i övrigt inga synpunkter på förslaget till föreskrifter eller utkastet till konsekvensutredning.	-	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Östergötland	Länsstyrelsen ser positivt på att föreskrifterna tydliggörs och ändras i enlighet med remissförslaget.	-	-	Ingen åtgärd
Länsstyrelsen Östergötland	Länsstyrelsen vill dock lämna ett förslag till ändring av 16 §. Detta för att tydliggöra när en avlivning ska ske efter att bedömningen gjorts av att viltet inte kommer att kunna återges friheten efter vård och rehabilitering. 16 § Om levande vilt har tagits emot av en anläggning enligt 15 § och tillståndshavaren för anläggningen bedömer att viltet inte kommer att kunna återges friheten efter vård och rehabilitering, ska viltet <i>omedelbart</i> avlivas.	16 §	Ställer alltför höga krav på kort tid för avlivning vilket kan medföra att avlivningen inte sker på ett djurskyddsmässigt ok sätt.	Ingen åtgärd

Naturhistoriska riksmuseet	Angående anmälningsskyldigheten, ska NRM anmäla fynd som erhållits från privatperson till Polismyndigheten?	3 §	NRM bör uppmana privatpersoner att anmäla till Polismyndigheten. Kravet på att anmäla till polisen framgår direkt i 36 § jaktförordningen.	Vägledning
Naturhistoriska riksmuseet	Första och andra stycket, texten bör förtydligas m a p hjort då detta inte är en art, antingen så att lydelsen är samma som i 33 § jaktförordningen, eller genom att specificera vilka arter hjort som avses.	8 §	Lydelsen ÅR samma som i andra stycket, 33 § jaktförordningen.	Ingen åtgärd
Naturhistoriska riksmuseet	Eftersom fredning av vilt är föränderlig över tid bör det förtydligas vem som ska påvisa att preparerat vilt tillfaller staten eller ej. Det bör övervägas om artskyddsförordningen är en mer tillämpbar reglering i detta fall.	11 §	Vägledningsfråga. Av konsekvensutredningen framgår att Naturvårdsverket kan vägleda NRM om detta. Dessutom reglerar 11 § preparerat vilt som redan tillfallit state, dvs den frågan bör redan vara avgjord då bestämmelsen tillämpas.	Vägledning
Naturhistoriska riksmuseet	Eftersom det kan förekomma fall som ryms inom den föreslagna formuleringen som är av kommersiell karaktär (och som då kan beröras av CITES) anser NRM att det bör förtydligas att museet har möjligheten att låna ut viltet när det är icke-kommersiella syften och att det annars är nvv som ska besluta i ärendet.	13 §	Syftet med bestämmelsen är reglera att den myndighet som förfogar över ett exemplar , också ska vara den myndighet som beslutar om ev utlåning mm. Om museet vill höra Naturvårdsverket är det fullt möjligt. Kommersiella aktiviteter med CITES-listade djur hanteras av Jordbruksverket och regleras inte i dessa föreskrifter. Vägledningsfråga, förtydligas i vägledning och i upplysningsstycke i eventuella beslut.	Vägledning
Naturhistoriska riksmuseet	Ska fynd som destrueras registerföras och i så fall av vilken myndighet?	13 §	Vägledning om att den som destruerar har ansvar för att dokumentera att destruktion skett.	Vägledning
Naturhistoriska riksmuseet	Förtydliga vad som avses med "förfoga över" i relation till beslutsrätten. Om viltet inte har ankommit till museet men har inspekterats genom t ex foto som kan ligga till grund för att det bör destrueras, är det tillräckligt? Inträder beslutsrätten direkt efter anmälan? Dessutom bör det specificeras vem som har rätt att utföra destruktionen. Kan även upphittaren ges den rätten? Det bör övervägas om en förenklad process kan gälla eftersom det förefaller onödigt omständligt att polisen måste åka ut för att destruera upphittade djurdelar som rapporteras till museet men inte tas in. Detta är en ganska omfattande del av ärendena varje år.	13 och 14 §§	Vägledningsfråga, den myndighet som förfogar över viltet kan fatta beslut om destruktion. Förtydligt i konsekvensutredningen.	Vägledning

Polismyndigheten	Polismyndigheten har inga synpunkter på förslagen.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Regelrådet	Har meddelat att man inte yttrar sig	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Sametinget	Sametinget har inga synpunkter att lämna på remissen.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
SLU	Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, anser att i författningssamlingen (NFS 201) vore det bra att explicit nämna örnarna (havs- och kungsörn) på samma sätt som det görs med björn, varg, järv och lo. Örnar ingår under 33§ i Jaktförordningen (1987:905). I föreslagna utkast går de dock som Övrigt vilt. Enklare om örnarna tas upp direkt i NFS i stället för att läsaren först måste kolla upp Jaktförordningen.	-	Denna ordning har gällt under lång tid och är väl inarbetad. Naturvårdsverket ser inget skäl till att frångå denna ordning.	Ingen åtgärd
SLU	Det finns ett behov av att centrala myndigheter, i samarbete med länsstyrelser, organisationer och forskare, ser över och samordnar lagstiftning praxis, rutiner och kunskapskrav kring omhändertagande och rehabilitering av vilt. Vilt i detta fall omfattar inte enbart statens vilt utan allt vilt som kan komma ifråga för rehabilitering.	-	Hanteras i annan ordning, ff a vid översyn av föreskrifter om hägn.	Ingen åtgärd
SLU	En samordnande central myndighet bör ansvara för information om viltrehabilitering. Detta huvudansvar kan med fördel läggas på Jordbruksverket då denna myndighet ansvarar för djurskydds-, smittskydds- och läkemedelslagstiftning.	-	Hanteras i annan ordning, ff a vid översyn av föreskrifter om hägn.	Ingen åtgärd
SLU	Föreskrifter som tar ett helhetsgrepp om omhändertagande och rehabilitering av vilda djur, behöver tas fram. Där behöver tas upp vilka arter som omfattas, kunskapskrav, utformning av anläggningar, etc., med hänvisning till djurskydd, smittskydd, läkemedelsanvändning, jakt och annan förvaltning av vilt, arters biologi och bevarande och miljöpåverkan.	-	Hanteras i annan ordning, ff a vid översyn av föreskrifter om hägn.	Ingen åtgärd
SLU	SLU vill påpeka att det behövs ett samlat grepp om all viltrehabilitering, inte enbart sådan som omfattar statens vilt. För att omhändertagandet av vilda djur för beslut om och utförande av viltrehabilitering ska kunna utföras på ett bra sätt ur ett djurskydds-, smittskydds- och bevarandeperspektiv så behöver länsstyrelserna, viltrehabiliteringsanläggningar, räddningstjänst, veterinärkliniker, med flera aktörer, liksom allmänheten, information och stöd från en central myndighet om vilka lagstiftningar, praxis och kunskapskrav som gäller. Detta är viktigt för en likriktning och samsyn över landet. Det är därför olyckligt om viltrehabilitering i föreskrifterna enbart hänvisas till respektive länsstyrelser, med olika sätt att hantera tillstånd, informera allmänheten, etc.	-	Hanteras i annan ordning, ff a vid översyn av föreskrifter om hägn.	Ingen åtgärd

SLU	<p>SLU ser ett behov av att myndigheter som arbetar med områden som påverkar beslut om omhändertagande av vilt och hur detta bäst kan genomföras (Naturvårdsverket, Jordbruksverket, Havs- och vattenmyndigheten, Statens Veterinärmedicinska Anstalt, m.fl.) tillsammans med länsstyrelserna samordnar regelverk och praxis, under en central myndighets ansvar. Så fort någon tar hand om statens vilt (och andra vilda djur) så faller hanteringen under Jordbruksverkets ansvar (djurskydd, smittskydd, läkemedelslagstiftning) och SLU föreslår därför att Jordbruksverket kan vara den bäst lämpade myndigheten att ha huvudansvaret för omhändertagande och rehabilitering av vilt, i samarbete med övriga involverade myndigheter.</p>	-	<p>Hanteras i annan ordning, ff a vid översyn av föreskrifter om hägn.</p>	<p>Ingen åtgärd</p>
-----	--	---	--	---------------------

SLU	<p>SLU anser att det, utöver ett samlat grepp om viltrehabilitering hos en central myndighet, också bör tas fram föreskrifter för omhändertagande av vilt och viltrehabilitering, inklusive statens vilt. Enligt Djurskyddslagen (2018:1192) har alla djur som är i människans händer ett egenvärde och ska behandlas med respekt. Detta bör klargöras i föreskrifterna. Inte enbart statens vilt eller hotade djurarter ska kunna rehabiliteras, men det ska göras korrekt och inte när det kan ge upphov till lidande. För att undvika onödigt lidande hos vilda djur som tas om hand av människan anser SLU att det behövs kompetenskrav på viltrehabiliterare. I dagens läge kan myndigheter enligt förordning och föreskrifter bara godkänna anläggningen och djurarter. Det framgår av djurskyddslagen att den som håller djur eller på annat sätt tar hand om djur ska ha tillräcklig kompetens och länsstyrelserna kan begära in sökandes bakgrund. Till skillnad från tillståndspliktig verksamhet för hund och katt så saknas dock minimikrav på kompetens eller utbildning avseende viltrehabilitering. Det finns för övrigt inga krav på hur burar och voljärer ska se ut annat än praxis att hänvisa till Jordbruksverkets föreskrifter om djurhållning i djurparker (men detta kan komma att ändras i Naturvårdsverkets kommande föreskriftsarbete med hägn). Det är därmed upp till myndigheternas godtycke att godkänna både sökandes kompetens och hur anläggningen ska se ut. SLU anser att man bör överväga ett regelverk för detta, eftersom inte heller beslutande myndigheter i alla lägen har nödvändig kompetens. Utan tillräcklig och lättillgänglig information och hänvisning till lagstiftning, praxis och kunskapskrav så är risken för försämrat djurskydd högst avsevärd. Statens vilt och andra vilda djur kan komma hos viltrehabiliterare med otillräcklig kunskap och kompetens. Allmänheten kan, på eget bevåg och tyvärr ofta felaktigt, behandla djur i sina hem, vilket inte sällan resulterar i lidande och död för djuret.</p>	-	Hanteras i annan ordning, ff a vid översyn av föreskrifter om hägn.	Ingen åtgärd
SLU	<p>SLU anser att det i föreskrifterna ska förtydligas det som står i konsekvensutredningen, att Naturvårdsverket kan ta beslut om att omhändertaget vilt inte ska avlivas. Detta ska dock villkoras med ett gott djurskydd. Det bör också förtydligas att polis, såvida inte ett djur är så uppenbart skadat att det omgående behöver avlivas av djurskyddsskäl, bör ta kontakt med viltrehabiliterare eller veterinär för rådgivning innan beslut fattas om vad som ska ske med djuret.</p>	18 §	Det framgår av 18 § att Naturvårdsverket kan meddela undantag från föreskrifterna. Djurskyddsaspekterna regleras i annan ordning (i tillstånd till rehabiliteringshägnen och i djurskyddslagen med följdförfattningar).	Ingen åtgärd

SLU	Det bör av 15 och 16 §§ framgå att avlivning av vilt ska ske på ett djurskyddsmässigt acceptabelt sätt och att den som avlivar djuret har kompetens att utföra handlingen. Det bör framgå vilka metoder som är tillämpliga alternativt finnas en hänvisning till relevant lagstiftning.	Ny	Avlivning av djur som hålls av människa regleras i djurskyddslagen med följdförfattningar som gäller parallellt med dessa föreskrifter. Vägledningsfråga.	Vägledning
SLU	Avseende betydelsen av korrekt omhändertagande och vård avseende skadat vilt, och i synnerhet veterinärklinikers- och viltrehabiliterares roll i detta, se Berg, C., Hammarberg K., Järås, T., Lindsjö, J. 2017. Veterinären och det vilda. Svensk Veterinärtidning 69(2): s. 22-28.	-	Hanteras i annan ordning, ff a vid översyn av föreskrifter om hägn.	Ingen åtgärd
Statens veterinärmedicinska anstalt	SVA har inga invändningar mot Naturvårdsverkets förslag.	Inga synpunkter	-	Ingen åtgärd
Svenska djurparksföreningen	Vi ser positivt på arbetet med att förenkla och förtydliga regelverket och har inga synpunkter på remissen. Däremot önskar vi en fortsatt dialog med er om hur undantag enligt 18 paragrafen ska tolkas och hanteras.	-	Önskar vägledning om undantagsmöjligheter från föreskrifterna.	Vägledning
Svenska jägareförbundet	Tillstyrker de nya förslagen om reglering av delar av vilt, preparerat vilt samt sådan egendom som kan lånas ut eller överlåtas till jägare för att träna hundar.	-	-	Ingen åtgärd
Svenska jägareförbundet	Förslaget innebär en begränsning i förhållande till vad som idag regleras i 40 § om vem Polismyndigheten kan sälja en älg eller hjort till. Detta har inte lyfts fram i konsekvensutredningen men är en viktig fråga. Om en älg påskjuts och skadas på ett jaktområde där älgen inte är fredad, kan den förflytta sig och avlivas inom ett angränsande område där den är fredad (t ex till ett licensområde som har slut på tilldelningen). I sådant fall kan PM idag välja att sälja älgen till vem man vill men med förslagen lydelse i 8 § får PM endast sälja till jakträttshavaren där älgen fallit. Någon annan möjlighet för PM att överlåta älgen på annan än jakträttshavaren finns inte.	8 §	Polismyndigheten bör inte kunna överlåta på annan än jakträttshavaren, jfr skrivningar i rättsutredning i ärendet om egendomsskyddet. Förtydligt i konsekvensutredningen. Om denna situation uppstår blir det en civilrättslig fråga mellan det jaktlag som inledde jakten och jakträttshavaren där älgen fallit.	Åtgärdat
Svenska jägareförbundet	Förslaget är otydligt. Det anges vem PM får överlåta älg eller hjort till och sedan att viltet får säljas. Försäljning är bara en typ av överlåtelse varför det blir en slags dubbelreglering. Är avsikten att PM ska kunna ge viltet till jakträttshavaren men sälja det till vem som helst (inklusive jakträttsahavaren)?	8 §	Förtydligt i definition i 7 §, i övrigt kan detta lösas genom vägledning	Åtgärdat

Svenska jägareförbundet	Ett felaktigt exempel om en björn som dödas vid en sammanstötning med motorfordon tas upp. Enligt förbundets uppfattning är slutsatsen, att en trafikdödad björn alltid tillfaller staten, felaktig och kullkastar de senaste decenniernas tolkning av lagstiftningen. Tolkningen att vilt som räknas upp i 33 § jf och som dödas på annat sätt än genom jakt alltid skulle tillfalla staten är felaktig och kan komma att få långtgående konsekvenser. (Se yttrandet)	Konsekvensutredningen stycke 1.2	Naturvårdsverket vidhåller tolkningen i fallet med den trafikdödade björnen men har förtydligat vissa aspekter i konsekvensutredningen. Beslut om licensjakt på björn är ett undantag från det strikta skyddet i AOH. Av det följer att samtliga villkor för jakten måste vara uppfyllda för att björnen inte ska anses fredad. För älg och kronhjort finns en reglering i 33 § jf med hänvisning till 52 c § jf där det anges vad som gäller vid eventuell överskjutning av älg. Ett förtydligande om detta har införts i konsekvensutredningen.	Åtgärdat
Länsstyrelsen Värmland	Länsstyrelsen har inget att invända mot de föreslagna ändringarna.	-	-	Ingen åtgärd
LRF	LRF anser att det är positivt att Naturvårdsverket gör en översyn av sina före-skrifter för att de ska bli mer ändamålsenliga och lättlästa.	-	-	Ingen åtgärd
LRF	LRF:s medlemmar i egenskap av jakträttshavare berörs i hög grad av bestä-melsen om älg och hjort.	-	-	Ingen åtgärd
LRF	I förslagets 2 § står det att det framgår av 10 § jaktlagen (1987:259) att fällt vilt tillfaller jakträttshavaren. Enligt 10 § jaktlagen har jakträttshavaren dock inte bara rätt att tillgodogöra sig vilt som fällts. Förslagets 2 § är visserligen endast en upplysnings-paragraf, men den bör återge 10 § på så sätt att rätten att tillgodogöra sig vilt omfattar vilt som omhändertas, påträffas dött eller dödas vid något annat sammanhang än vid jakt.	2 §	Av 10 § jaktlagen framgår följande: " <i>I jakträtten ingår rätt att tillgodogöra sig vilt som omhändertas, påträffas dött eller dödas i något annat sammanhang än vid jakt, om inte annat följer av föreskrifter meddelade med stöd av 25 §.</i> "	Ingen åtgärd